

Sygn. akt II K 124/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Tomasz Zieliński

Protokolant – sekr. Anna Rogojsza

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w G.– Sebastiana Pilch

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 roku sprawy

D. C.

urodz. (...) w G.

syna Z. i E. zd. K.

skazanego:

I. Prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 07.04.2017 r. w sprawie sygn. akt IIK 75/17 na mocy, którego połączono orzeczone wyrokami:

a) SR w Giżycku z dnia 07.02.2017 r. w sprawie sygn. akt IIK 499/16 za przestępstwo z art. 278§1 i 5kk w zb. z art. 275§1kk w zw. z art. 11§2kk popełnione w dniu 06.11.2016 r. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) SR w Giżycku z dnia 20.12.2016 r. w sprawie sygn. akt IIK 369/16 za przestępstwa z art. 279§1kk, art. 278§1kk popełnione w okresie 08.10.2015 r. do 11.10.2015 r. i 29.07.2010 r. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności

i wymierzono karę łączną 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności na poczet, której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14.10.2015 r. do dnia 16.10.2015 r. i od dnia 07.11.2016 r. do dnia 08.11.2016 r. oraz okres kary dotychczas odbytej w sprawie IIK 369/16.

II. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 23.09.2016 r. w sprawie sygn. akt IIK 221/16 za przestępstwo z art. 278§1kk popełnione w dniu 16.02.2016 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tytułem próby na okres lat 3 oraz zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania w dniu 25.02.2016 r. (jeden dzień). Prawomocnym postanowieniem SR w Giżycku z dnia 27.03.2017 r. w sprawie IIKo 246/17 zarządzono wykonanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyżej opisanym wyrokiem.

Orzeka

1. Na podstawie art. 568a§1 pkt 2kpk, art. 569§1kpk w zw. z art. 85§1 i 2kk, art. 85a kk, art. 86§1kk łączy karę łączną pozbawienia wolności i karę pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt I (w sprawie IIK 75/17) i pkt II (w sprawie IIK 221/16) i wymierza skazanemu **D. C.** karę łączną 1 (jeden) rok i 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 577kpk na poczet orzeczonej w pkt 1 powyższego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 75/17 od dnia 14.10.2015 r. do dnia 16.10.2015 r., od dnia 07.11.2016 r. do dnia 08.11.2016 r., od dnia 31.01.2017 r. do dnia 27.02.2017 r. i od dnia

29.03.2017 r. do dnia 06.04.2017 r. oraz w sprawie IIK 221/16 w dniu 25.02.2016 r. (jeden dzień) i okres kary dotychczas odbytej w powyższej sprawie.

3. Na podstawie art. 576§1kpk stwierdza, iż połączone wyroki w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

4. Kosztami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 124/17

UZASADNIENIE

W związku z tym, że wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożony przez oskarżonego D. C. dotyczy rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, Sąd w oparciu o art. 423§1a kpk w zw. z art. 424§3kpk, ograniczył zakres uzasadnienia do tych części wyroku, których wniosek dotyczy, tj. wyjaśnienia podstawy prawnej oraz zawartych w nim rozstrzygnięć.

Zgodnie z art. 86§1kk dolną granicę kary łącznej wyznacza najwyższa z kar wymierzonych jednostkowo, co odpowiada systemowi absorpcji, zaś górną granicę tworzy suma wymierzonych kar jednostkowych, co odpowiada systemowi kumulacji oraz górna granica tego rodzaju kary przewidziana w tym przepisie. Stosownie zaś do art. 85a kk Sąd orzekając karę łączną bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zarówno w orzecznictwie jak i w literaturze prawniczej zgodnie podkreśla się, że przepisy określające zasady orzekania kary łącznej nie mają kategorycznej wymowy w kwestii nakazu kierowania się wyłącznie dyrektywą pełnej absorpcji w odniesieniu do każdego skazanego, nie ma również żadnych podstaw do twierdzenia, że wyrok łączny powinien zawsze powodować poprawę sytuacji skazanego. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy, jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno również raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Jak wskazano wyżej, całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (zob. wyrok SA w Lublinie z dnia 16.03.2010r., II AKa 57/10, LEX nr 583690; wyrok SA w Lublinie z dnia 25.03.2010r., II AKa 59/10, LEX nr 658856; wyrok SA w Katowicach z dnia 20.05.2008r., II AKa 129/08, Biul.SAKa 2008/3/8; wyrok SN z dnia 19.03.2008 r., IV KK 45/08; wyrok SA w Łodzi z dnia 27.11. 2008r., II AKa 198/08; wyrok SA w Łodzi z dnia 18.11.2008r., II AKa 178/08; por. A. Marek, Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004, s. 293).

Wymierzając w sprawie niniejszej skazanemu - na skutek połączenia kary łącznej 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym w sprawie IIK 75/17 i kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem w sprawie IIK 221/16, Sąd kierował się częściowo zasadą absorpcji (najsurowsza kara jednostkowa, którą jest karą łączna została wymierzona w wysokości 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności), a częściowo zasadą kumulacji (suma kar jednostkowych to rok i 11 miesięcy pozbawienia wolności). Stosując przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasadę mieszaną, Sąd uwzględnił wysoki stopień zawinienia skazanego – przestępstw, za które został skazany dopuścił się z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim – wagę tych czynów, a także znaczny stopień ich społecznej szkodliwości. Równocześnie, w ocenie Sądu, w sprawie powyższej nie zachodzą żadne szczególne względy, które uzasadniałyby zastosowanie zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do orzeczonych kar podlegających łączeniu, przy czym podnieść należy, że kierując się powyższą zasadą w większości pochłonięto karę orzeczoną wyrokiem SR w Giżycku w sprawie IIK 221/16.

Na niekorzyść skazanego ewidentnie przemawia jego dotychczasowa wielokrotna karalność oraz to, że w stosunkowo krótkim okresie czasu dopuścił się on wielu przestępstw głównie przeciwko mieniu, co niewątpliwie świadczy o daleko posuniętym procesie jego demoralizacji i konieczności resocjalizacji w drodze kary izolacyjnej (dowód: karta karna k. 15-16).

Jako okoliczność przemawiającą na korzyść D. C. Sąd wziął natomiast pod uwagę stosunkowo dobrą o nim opinię w zakładzie karnym, która dowodzi, że dotychczas przeprowadzony wobec niego proces resocjalizacji w warunkach izolacyjnych przebiega w sposób prawidłowy i daje podstawy do pozytywnej prognozy na przyszłość (dowód: opinia o skazanym k. 19-20).

Reasumując, Sąd doszedł do przekonania, że zastosowanie zasady mieszanej tj. częściowej absorpcji i częściowej kumulacji, jest w pełni uzasadnione zaś wymierzona kara łączna 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności spełni cele w zakresie prewencji indywidualnej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, o których mowa w art. 85a kk.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 75/17 od dnia 14.10.2015 r. do dnia 16.10.2015 r., od dnia 07.11.2016 r. do dnia 08.11.2016 r., od dnia 31.01.2017 r. do dnia 27.02.2017 r. i od dnia 29.03.2017 r. do dnia 06.04.2017 r. oraz w sprawie IIK 221/16 w dniu 25.02.2016 r. (jeden dzień) i okres kary dotychczas odbytej w powyższej sprawie.

W oparciu o treść art. 576§1kpk Sąd orzekł o odrębnym wykonaniu połączonych wyroków w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym.

Kosztami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciążono Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)